

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 552/2005**z dnia 11 kwietnia 2005 r.****nakładające tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie postępowania**

- (1) Dnia 13 lipca 2004 r. Komisja ogłosiła, w formie zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾, wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Postępowanie wszczęto w wyniku skargi wniesionej 7 czerwca 2004 r. przez Europejską Federację Producentów Materiałów Ogniotrwałych (P.R.E.) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym wypadku ponad 50 %, łącznej wspólnotowej produkcji niektórych rodzajów cegieł magnezytowych. Skarga zawierała dowody potwierdzające dumping rozpatrywanego produktu i powstała w związku z nim istotną szkodę, które uznano za uzasadniające w wystarczającym stopniu wszczęcie postępowania.

2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (3) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu postępowania skarżącego, innych wspólnotowych producentów, eksportujących producentów, importerów, dostawców i użytkowników oraz stowarzyszenia użytkowników, o których wiadomo, że są zainteresowani, jak i przedstawiciele ChRL. Zainteresowanym stronom stworzono możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (4) Producenci skarżący, inni współpracujący wspólnotowi producenci, eksportujący producenci, importerzy, dostawcy, użytkownicy i stowarzyszenia użytkowników przedstawili swoje uwagi. Wszystkie strony, które złożyły stosowny wniosek o przesłuchanie i podały szczególne powody na jego uzasadnienie, uzyskały możliwość przesłuchania.
- (5) W celu umożliwienia eksportującym producentom w ChRL ubiegania się, jeśli wyrażą takie życzenie, o przyznanie traktowania według zasad gospodarki rynkowej („MET”) oraz indywidualnego traktowania („IT”), Komisja przesłała chińskim przedsiębiorstwom, o których wiadomo, że są zainteresowane, formularze wniosków o przyznanie traktowania według zasad gospodarki rynkowej oraz wniosków o indywidualne traktowanie. Osiem przedsiębiorstw zażądało przyznania traktowania według zasad gospodarki rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, lub indywidualnego traktowania, jeżeli w toku badania zostanie ustalone, że nie spełniają one kryteriów wymaganych do przyznania traktowania według zasad gospodarki rynkowej. Jedno przedsiębiorstwo wystąpiło o przyznanie tylko indywidualnego traktowania.

(1) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

(2) Dz.U. C 180 z 13.7.2004, str. 2.

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja zaznaczyła, że może zaistnieć konieczność kontroli wyrwykowej do celów dochodzenia. Jednakże z uwagi na mniejszą niż spodziewana liczbę eksportujących producentów w ChRL, które zgłosiły gotowość do współpracy, uznano, że kontrola wyrwykowa nie będzie konieczna.
- (7) Komisja przesłała kwestionariusze wszystkim stronom, o których wiadomo, że są zainteresowane, oraz wszystkim innym przedsiębiorstwom, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedzi wpłynęły od dwóch wspólnotowych producentów wymienionych w skardze, trzech innych wspólnotowych producentów, dziewięciu eksportujących producentów w ChRL, jednego przedsiębiorstwa handlowego powiązanego z chińskim eksporterem, mającego siedzibę w Korei Południowej, jednego przedsiębiorstwa handlowego powiązanego z chińskim eksporterem, mającego siedzibę na wyspie Man, dwóch importerów powiązanych z jednym chińskim eksporterem, mających siedzibę we Wspólnocie, pięciu dostawców surowców, trzech niepowiązanych importerów oraz 16 niepowiązanych użytkowników (producentów stali) we Wspólnocie.
- (8) Komisja zebrała i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody i interesu Wspólnoty oraz przeprowadziła weryfikację w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- a) *współnotowi producenci:*
- RHI AG, Austria („RHI”),
 - LWB Refractories GmbH, Niemcy („LWB”),
 - Refratechnik Holding GmbH (odpowiedzi wpłynęły od Refratechnik Cement GmbH i Refratechnik Steel GmbH), Niemcy („Refratechnik”).
- Nie przeprowadzono żadnych weryfikacji na miejscu dotyczących Refractarios Burcena S.L., Hiszpania, i Ceramica Del Nalon S.A., Hiszpania, ponieważ produkcja każdego z tych dwóch przedsiębiorstw stanowiła zaledwie niewielki procent produkcji wspólnotowej;
- b) *eksportujący producenci w ChRL:*
- RHI Refractories Liaoning Co. Ltd,
 - Yingkou Kyushu Refractories Co. Ltd,
 - Yingkou Guangyang Refractories Co. Ltd,
 - Yingkou Sanhua Refractory Materials Co. Ltd,
 - Dashiqiao City Magnesite Refractory Factory Co. Ltd,
 - Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd,
 - Liaoning Mayerton Refractories Co. Ltd,
 - Yingkou Qinghua Refractories Co. Ltd,
 - Yingkou Orind Refractories Ltd;
- c) *powiązane przedsiębiorstwa handlowe:*
- WonJin KR Co., Ltd, Yangsan-si, Korea Południowa,
 - Mayerton Refractories Ltd, wyspa Man;
- d) *powiązani importerzy:*
- Refratechnik Steel GmbH, Düsseldorf, Niemcy,
 - RHI AG Ltd, Vienna, Wiedeń, Austria;

- e) *wspólnotowi użytkownicy*:
- Corus Group plc, Londyn, Zjednoczone Królestwo,
 - Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH, Duisburg, Niemcy.
- (9) Wobec konieczności określenia wartości normalnej dla eksportujących producentów z ChRL, którym może nie zostać przyznany status MET, przeprowadzono weryfikację w siedzibach następujących przedsiębiorstw w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie danych kraju analogicznego:

Producenci w Stanach Zjednoczonych Ameryki (USA):

- LWB Refractories Company,
- Resco Products Inc.

3. Okres dochodzenia (OD)

- (10) Badaniem dumpingu i szkody objęto okres od 1 kwietnia 2003 r. do 31 marca 2004 r. („OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowała okres od 1 stycznia 2001 r. do końca okresu dochodzenia („rozpatrywany okres”).

4. Rozpatrywany produkt i produkt podobny

4.1. Informacje ogólne

- (11) Cegły magnezytowe są z reguły wykorzystywane w produkcji stali jako wykładzina pieców i kadzi do jej wytopu. Są one zwykle wytwarzane jako produkt o standardowej charakterystyce chemicznej, którą następnie modyfikuje się stosownie do potrzeb końcowego użytkownika. Liczba rodzajów produktu jest więc duża. W związku z tym, do celów porównawczych, postanowiono sklasyfikować produkt według pewnych kategorii.

4.2. Rozpatrywany produkt

- (12) Rozpatrywanym produktem są chemicznie związane, niewypalone cegły magnezytowe, których komponent magnezytowy zawiera co najmniej 80 % MgO, bez względu na zawartość magnezytu, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej („rozpatrywany produkt”), zazwyczaj zgłaszane w ramach kodów CN ex 6815 91 00 i ex 6815 99 10. Jednakże w toku dochodzenia wykazano, że rozpatrywany produkt był również przywożony w ramach kodów CN ex 6815 10 10, ex 6815 99 90, ex 6902 10 00, ex 6903 90 20 oraz 6903 90 90 (ex 6903 90 20 przed dniem 1 stycznia 2004 r.).

4.3. Produkt podobny

- (13) Badanie wykazało, że wszystkie rodzaje rozpatrywanego produktu, zdefiniowane w poprzednim motywie, pomimo różnic w wielu czynnikach, jak między innymi proporcje surowców wykorzystanych w procesie produkcji, rodzaje modyfikatorów oraz obróbka, kształty i rozmiary, są używane do tych samych celów.
- (14) Nie dopatrzone są żadne różnice między rozpatrywanym produktem a ceglami magnezytowymi wytwarzanymi i sprzedawanymi na rynku krajowym w ChRL i w USA, które przyjęto za kraj analogiczny do celów ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do przywozu z ChRL. Te cegły magnezytowe charakteryzowały się takimi samymi podstawowymi właściwościami fizycznymi i chemicznymi oraz zastosowaniem jak wywożone z ChRL do Wspólnoty.
- (15) Podobnie nie stwierdzono żadnej różnicy między rozpatrywanym produktem a ceglami magnezytowymi wytwarzanymi przez skarżącego i sprzedawanymi na rynku Wspólnoty. Obydwa produkty charakteryzują się takimi samymi właściwościami fizycznymi i chemicznymi oraz mają takie samo zastosowanie.

- (16) W związku z powyższym stwierdza się, że wszystkie rodzaje cegieł magnezytowych stanowią jeden produkt i uznaje się je za podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

B. DUMPING

1. Traktowanie według zasad gospodarki rynkowej (MET)

- (17) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL normalną wartość ustala się zgodnie z ust. 1–6 powyższego artykułu dla tych producentów, którzy zostaną uznani za spełniających kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Wyłącznie dla łatwiejszego odniesienia te kryteria w skrócie są przytoczone poniżej:
- decyzje dotyczące działalności gospodarczej i kosztów są podejmowane jako reakcja na warunki rynkowe,
 - ewidencja księgową jest kontrolowana przez niezależnych rewidentów i stosowana do wszystkich celów,
 - nie występują istotne zakłócenia będące wynikiem byłego nierynkowego systemu gospodarki,
 - przepisy ustawowe dotyczące upadłości i własności gwarantują pewność i stabilność prawną,
 - przeliczenia kursów walutowych dokonuje się według kursów rynkowych.
- (18) Ośmiu eksportujących producentów w ChRL wystąpiło z wnioskiem o przyznanie traktowania według zasad gospodarki rynkowej, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, i wypełniło formularz wniosku o przyznanie takiego traktowania przeznaczony dla eksportujących producentów.
- (19) W odniesieniu do ośmiu eksportujących producentów i powiązanych z nimi przedsiębiorstw zaangażowanych w produkcję i/lub wprowadzenie na rynek rozpatrywanego produktu, mających siedzibę w ChRL, Komisja zebrała i zweryfikowała w siedzibach tych przedsiębiorstw wszystkie dane zawarte we wnioskach o przyznanie traktowania według zasad gospodarki rynkowej, które uznała za niezbędne.
- (20) Dochodzenie ujawniło, że dwaj spośród ośmiu chińskich eksportujących producentów spełnili wszystkie kryteria wymagane do przyznania im traktowania według zasad gospodarki rynkowej. Dwaj eksportujący producenci w ChRL, którzy uzyskali traktowanie według zasad gospodarki rynkowej, to:
- Yingkou Sanhua Refractory Materials Co. Ltd,
 - Liaoning Mayerton Refractories Co. Ltd.
- (21) Pozostałe sześć wniosków odrzucono. Poniższa tabela zawiera zestawienie ustaleń dotyczących sześciu przedsiębiorstw, którym nie przyznano traktowania według zasad gospodarki rynkowej, w świetle pięciu kryteriów ustanowionych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

Przedsiębiorstwo	Kryteria				
	Kryterium 1 Art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze	Kryterium 2 Art. 2 ust. 7 lit. c) tiret drugie	Kryterium 3 Art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie	Kryterium 4 Art. 2 ust. 7 lit. c) tiret czwarte	Kryterium 5 Art. 2 ust. 7 lit. c) tiret piąte
1	Spełnione	Spełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
2	Brak decyzji	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
3	Brak decyzji	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
4	Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione
5	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione	Spełnione
6	Niespełnione	Niespełnione	Niespełnione	Spełnione	Spełnione

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na kwestionariusz, udzielone przez chińskich współpracujących eksporterów.

- (22) Zainteresowanym przedsiębiorstwom i skarżącemu umożliwiono przedstawienie uwag na temat tych ustaleń.
- (23) Sześciu eksportujących producentów stwierdziło, że ustalenia są błędne i że powinni oni otrzymać traktowanie według zasad gospodarki rynkowej z powodów wymienionych poniżej.
- (24) W odniesieniu do kryterium 1, jedno przedsiębiorstwo stwierdziło, że chociaż istnieje ryzyko ingerencji ze strony państwa, w praktyce nie ma ona miejsca. Pozostałe przedsiębiorstwa powołały się na art. VI GATT 1994 i wyraziły wątpliwości, czy decyzja Komisji jest zgodna z przepisami WTO. Ich zdaniem, jak wykazał wynik niniejszego dochodzenia, produkcja i sprzedaż produktu nie są objęte monopolem państwa, oraz wobec braku dowodów na to, że chiński rząd ustalał wszystkie ceny sprzedaży na cegły magnezytowe, przedsiębiorstwa wypełniły obowiązek udowodnienia, że wolna konkurencja, a co za tym idzie warunki gospodarki rynkowej, dominują w produkcji i sprzedaży produktu.
- (25) Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Pierwszej Instancji, eksportujący producent musi wykazać, że spełnia kryteria wymagane do przyznania traktowania według zasad gospodarki rynkowej. Co ważniejsze, w toku dochodzenia ustalono, że przedsiębiorstwo zostało utworzone na mocy specjalnych przepisów miejscowych, w których przewiduje się szerokie możliwości dla ingerencji państwa i że nie przewidziano żadnych odstępstw od ich stosowania. Żadne renegowacje statutu przedsiębiorstwa nie miałyby wpływu na jego status. Ustalono również, że władza lokalna ma istotny wpływ na zasadnicze decyzje. Ponadto nie przeprowadzono żadnej niezależnej oceny, czy inwestycje w przedsiębiorstwie odzwierciedlają uczciwe ceny rynkowe, ani w czasie, gdy przedsiębiorstwo powstawało, ani w późniejszym okresie, kiedy zasilano przedsiębiorstwo dodatkowym kapitałem. Ponadto przedsiębiorstwo, zgodnie z licencją na działalność gospodarczą, ma możliwość prowadzenia handlu kompensacyjnego i handlu barterowego, i nie mogło przedstawić dowodów na to, że tego rodzaju transakcje nie były zawierane. Na podstawie powyższych ustaleń Komisja uznała, że przedsiębiorstwo nie spełnia kryterium 1. Wobec tego oraz zgodnie z podstawowym rozporządzeniem, które również daje wyraz zobowiązaniom międzynarodowym Wspólnoty wynikającym z WTO, argumenty producentów muszą zostać odrzucone.
- (26) W odniesieniu do kryterium 2, niektóre przedsiębiorstwa stwierdziły, że domniemane nieprawidłowości w stosowanych przez nie praktykach rachunkowości nie mają znaczenia dla ustalenia, czy warunki gospodarki rynkowej dominują w produkcji i sprzedaży produktu. Ponadto zdaniem tych przedsiębiorstw, narzucanie dodatkowych wymagań, takich jak obowiązek stosowania międzynarodowych standardów, nie ma żadnego związku z tym, czy przeważają warunki gospodarki rynkowej. Twierdziły one, że jest to naruszenie zobowiązań Wspólnoty wynikających z GATT/WTO, w szczególności naruszenie ustaleń noty wyjaśniającej art. VI GATT oraz ust. 15 lit. a) ppkt ii) decyzji z dnia 10 listopada 2001 r., tzn. Protokołu w sprawie Przystąpienia Chińskiej Republiki Ludowej do Światowej Organizacji Handlu (WTO).
- (27) Ponadto niektóre przedsiębiorstwa stwierdziły, że nakładając na zagranicznych eksporterów obowiązek stosowania Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (MSR) w wypadku, gdy ich przestrzeganie w przemyśle krajowym nie jest wymagane, Wspólnota nie stosuje swoich przepisów prawa dotyczących handlu w sposób „bezsronny”. W związku z tym, ich zdaniem, przemysł Wspólnoty został postawiony w bardziej korzystnej sytuacji niż eksporterzy. Jednakże należy zauważyć, że analizy mającej na celu ustalenie, czy przedsiębiorstwa spełniają kryteria wymagane do uzyskania traktowania według zasad gospodarki rynkowej, dokonano na podstawie art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Ponieważ takiej oceny nie przeprowadzono w wypadku przemysłu Wspólnoty, nie można powiedzieć, że Komisja w swojej analizie była stronnicza. W tym przypadku argument nie znajduje więc uzasadnienia. Odnośnie do pierwszego wniosku na mocy art. 2 ust. 7 lit. c) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, Komisja ma zbadać, czy przedsiębiorstwa prowadzą podstawową ewidencję księgową, która jest kontrolowana przez niezależnych rewidentów zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości i czy te standardy są stosowane do wszystkich celów. Przedsiębiorstwa, o których mowa, nie spełniały niezbędnych warunków tego kryterium oraz nie stosowały podstawowych zasad rachunkowości. Z tego względu wnioski musiały zostać odrzucone.

- (28) W odniesieniu do kryterium 3, jedno przedsiębiorstwo utrzymywało, że jego aktywa były faktycznie wyceniane w sposób niezależny. Niemniej jednak nie przedstawiono niezbitych dowodów na to, że aktywa były księgowane według rzeczywistej wartości rynkowej oraz nie wykazano, że wszystkie koszty są rozliczane według wartości rynkowej.

2. Indywidualne traktowanie (IT)

- (29) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego cło obowiązujące na terytorium całego państwa, jeśli ma to zastosowanie, jest ustalane dla państw, do których stosuje się art. 2 ust. 7, poza przypadkami, w których przedsiębiorstwa mogą wykazać, zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, że: i) w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub wspólnych przedsiębiorstw eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków; ii) ich ceny eksportowe, ilości, jak również warunki sprzedaży są ustalone swobodnie; iii) większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych, urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości lub zostaje wykazane, że spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa; iv) stosują one kursy wymiany w wysokości odpowiadającej rynkowym; i v) ingerencja ze strony państwa nie miałaby miejsca w stopniu pozwalającym na obchodzenie środków, gdyby pojedynczym eksporterom przyznano inne stawki celne.
- (30) Sześciu eksportujących producentów, którym nie można było przyznać traktowania według zasad gospodarki rynkowej, wystąpiło również z wnioskiem o przyznanie indywidualnego traktowania (IT) w razie gdyby nie uzyskali traktowania według zasad gospodarki rynkowej. Na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że czterech spośród nich spełniło wszystkie kryteria wymagane do przyznania indywidualnego traktowania, zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (31) W przypadku jednego z dwóch pozostałych przedsiębiorstw stwierdzono, że jest ono częściową własnością państwa. Ponadto przedsiębiorstwo zostało utworzone na mocy specjalnych przepisów chińskiego ustawodawstwa, które stwarzają możliwości dla ingerencji państwa. Przedsiębiorstwo nie mogło wykazać, że podejmowało decyzje bez takiej ingerencji ze strony państwa. Z tych względów uznano, że ryzyko ingerencji państwa jest znaczne. Ponadto zazwyczaj jest bardzo trudno, zwłaszcza organom celnym, zidentyfikować każdego producenta cegieł magnezytowych wprowadzanych do obrotu. Dlatego zagrożenie obchodzenia środków poprzez wywóz za pośrednictwem przedsiębiorstwa, które korzysta z niższych stawek opłat celnych, uznano za istotne i tym większe, że istnieje poważne ryzyko ingerencji ze strony państwa. W związku z tym warunki ustanowione w art. 9 ust. 5 lit. c) i e) rozporządzenia podstawowego nie zostały spełnione. Podjęto więc decyzję o odmowie przyznania temu przedsiębiorstwu indywidualnego traktowania.
- (32) W przypadku drugiego przedsiębiorstwa poziom współpracy i dostarczone dane nie były wystarczające, by można było określić, czy spełnia ono wszystkie kryteria wymagane do przyznania indywidualnego traktowania. Na przykład, przedsiębiorstwo nie dostarczyło w wyznaczonym terminie wiarygodnego wykazu transakcji sprzedaży do Wspólnoty, uniemożliwiając tym samym obliczenie marginesu dumpingu.
- (33) Jeden eksportujący producent złożył wniosek o przyznanie mu tylko indywidualnego traktowania. To przedsiębiorstwo realizowało sprzedaż do powiązanych przedsiębiorstw we Wspólnocie oraz do niezależnych podmiotów we Wspólnocie. Przedsiębiorstwo nie dostarczyło żądanych informacji w wyznaczonym terminie, dlatego ustalenie, czy spełnia ono wszystkie kryteria wymagane do przyznania indywidualnego traktowania, nie było możliwe i trzeba było uznać je za przedsiębiorstwo niewspółpracujące.
- (34) W związku z powyższym postanowiono, że indywidualne traktowanie należy przyznać następującym czterem eksportującym producentom w ChRL:

— Yingkou Kyushu Refractories Co. Ltd,

— Yingkou Guangyang Refractories Co. Ltd,

— Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd,

— Yingkou Qinghua Refractories Co. Ltd.

3. Wartość normalna

3.1. Ustalenie wartości normalnej dla wszystkich producentów, którym nie przyznano traktowania według zasad gospodarki rynkowej

a) Kraj analogiczny

- (35) Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego w przypadku przywozu z państw o gospodarce nierynkowej i w zakresie, w jakim przyznanie traktowania według zasad gospodarki rynkowej nie jest możliwe, w wypadku państw wymienionych w art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, wartość normalną należy określić w oparciu o cenę lub wartość skonstruowaną w kraju analogicznym.
- (36) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała o swoim zamiarze przyjęcia Turcji za odpowiedni kraj analogiczny do celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL i zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na ten temat.
- (37) Niektóre zainteresowane strony sprzeciwiły się tej propozycji. Głównymi argumentami wysuniętymi przeciwko Turcji były:
- niewystarczający poziom konkurencji na tureckim rynku krajowym (działa zaledwie 3 tureckich producentów),
 - wielkość tureckiej produkcji stanowiąca 1,3% produkcji chińskiej,
 - inna struktura kosztów chińskich producentów, w szczególności w przypadku kosztów pracy i kosztów surowców,
 - różne relacje gospodarcze i kulturalne ChRL i Turcji z UE, tj. zbliżenie do Europy, korzystanie z unii celnej z UE od 1995 r. i harmonizacja prawa z normami UE w świetle negocjacji dotyczących przystąpienia Turcji do UE,
 - znaczna dewaluacja waluty tureckiej; powiązanie/związanie niektórych tureckich producentów ze skarżącymi,
 - zbyt niska jakość produktu tureckiego.
- (38) Zainteresowane strony zaproponowały Indie lub Rosję jako odpowiedni kraj analogiczny.
- (39) Komisja dążyła do podjęcia współpracy z potencjalnymi krajami analogicznymi, a mianowicie: Rosją, Indiami, Japonią, Koreą Południową, Stanami Zjednoczonymi Ameryki, Turcją, Serbią i Czarnogórą oraz Afryką Południową. Spośród 38 przedsiębiorstw na całym świecie, z którymi nawiązała kontakt, na współpracę wyraziły zgodę jedynie dwa przedsiębiorstwa z USA.
- (40) Analiza dostępnych informacji wykazała, że USA ma konkurencyjny rynek rozpatrywanego produktu z co najmniej trzema producentami, około 30 dostawcami, ponad 15 importerami i mniej więcej 300 użytkownikami. Nie stwierdzono żadnych różnic między rozpatrywanym produktem a cegłami magnezytowymi produkowanymi i sprzedawanymi na rynku krajowym w ChRL i w USA, zgodnie z tym, co stwierdzono w motywie 14. Ponadto ustalono, że ponad 50% surowców wykorzystywanych przez jednego z producentów w USA pochodziło z przywozu z ChRL i że nie ma żadnych istotnych różnic w procesie produkcji cegieł magnezytowych w obu państwach.

- (41) Wobec powyższego wstępnie uznano, że wybór Stanów Zjednoczonych Ameryki na kraj analogiczny, zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, jest najbardziej odpowiedni i rozsądnie uzasadniony.

b) Ustalenie wartości normalnej

- (42) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalna dla eksportujących producentów, którym nie przyznano traktowania według zasad gospodarki rynkowej, została określona na podstawie zweryfikowanych informacji uzyskanych od producentów w kraju analogicznym. Ustalono, że transakcje producentów w USA były realizowane w zwykłym obrocie handlowym, zatem wartość normalną określono na podstawie wszystkich cen zapłaconych lub należnych na krajowym rynku USA dla rodzajów produktów porównywalnych do tych, które były wywożone do Wspólnoty przez chińskich eksporterów.
- (43) Wartość normalna została ustalona jako średnia ważona krajowych cen sprzedaży stosowanych dla niepowiązanych odbiorców przez współpracujących producentów w USA za produkty o zbliżonej zawartości MgO. Gdzie stosowne, dokonano korekt z tytułu różnic w obróbce, której poddaje się różne rodzaje produktu.

3.2. Ustalenie wartości normalnej dla eksportujących producentów, którym przyznano traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej

- (44) Należy przypomnieć, że w wypadku przedsiębiorstw, którym przyznano traktowanie na zasadach gospodarki rynkowej, podstawą do wyliczenia wszelkich marginesów dumpingu były dane dostarczone przez te przedsiębiorstwa, dotyczące sprzedaży produktu na rynku kraju wywozu oraz kosztów produkcji rozpatrywanego produktu. Te dane zostały zweryfikowane w siedzibach zainteresowanych przedsiębiorstw.
- (45) Jeśli chodzi o określenie wartości normalnej, Komisja po pierwsze ustaliła, dla każdego współpracującego eksportującego producenta, czy jego całkowita sprzedaż rozpatrywanego produktu na rynku krajowym była reprezentatywna w porównaniu z łączną sprzedażą na wywóz do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, gdy całkowita wielkość takiej sprzedaży każdego z eksportujących producentów stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży producenta na wywóz do Wspólnoty.
- (46) Na tej podstawie ustalono, że sprzedaż rozpatrywanego produktu na rynku krajowym w wypadku jednego eksportującego producenta była w okresie dochodzenia realizowana w ilościach reprezentatywnych. Natomiast drugi eksportujący producent nie wykazał się całkowitą sprzedażą rozpatrywanego produktu w ilościach reprezentatywnych na rynku krajowym w okresie dochodzenia.
- (47) Dla eksportującego producenta, który wykazał się reprezentatywną sprzedażą na rynku krajowym, Komisja wytypowała te rodzaje cegieł magnezytowych, sprzedawanych na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami tego produktu sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.
- (48) Dla każdego rodzaju produktu sprzedawanego na rynku krajowym i uznanego za bezpośrednio porównywalny do cegieł magnezytowych sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty, ustalono, czy sprzedaż na rynku krajowym była w wystarczającym stopniu reprezentatywna do celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż na rynku krajowym określonego rodzaju cegieł magnezytowych uznano za w wystarczającym stopniu reprezentatywną, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży tego rodzaju produktu na rynku krajowym w okresie dochodzenia wynosiła 5 % lub więcej łącznej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju cegieł magnezytowych wywożonych do Wspólnoty.
- (49) W wyniku tej analizy stwierdzono, że eksportujący producent, który wykazał się ogólną reprezentatywną sprzedażą, zrealizował sprzedaż w reprezentatywnych ilościach tylko w wypadku kilku rodzajów produktów.
- (50) Komisja zbadała następnie, czy sprzedaż na rynku krajowym każdego z rodzajów cegieł magnezytowych sprzedawanych na tym rynku w ilościach reprezentatywnych może być uznana za dokonywaną w zwykłym obrocie handlowym, poprzez określenie, jaka część sprzedaży przynoszącej zysk była realizowana na rzecz niezależnego nabywcy danego rodzaju cegieł magnezytowych.

- (51) Transakcje sprzedaży na rynku krajowym uznano za przynoszące zysk, jeżeli cena jednostkowa danego rodzaju produktu była równa lub wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym określono koszty produkcji każdego rodzaju produktu sprzedawanego na rynku krajowym w okresie dochodzenia.
- (52) Jak stwierdzono w motywach 50 i 51, ustalono, jaka część przynoszącej zysk sprzedaży danego rodzaju produktu była realizowana na rzecz niezależnego nabywcy. Jeżeli wielkość sprzedaży określonego rodzaju cegieł magnezytowych, sprzedawanych po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od wyliczonych kosztów produkcji, stanowiła 80 % lub więcej całkowitej sprzedaży tego rodzaju produktu, i jeżeli średnia ważona cena tego rodzaju produktu była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalną określono na podstawie rzeczywistej ceny krajowej, wyliczonej jako średnia ważona cen całej sprzedaży na rynku krajowym tego rodzaju produktu w okresie dochodzenia, niezależnie od tego, czy ta sprzedaż przyniosła zysk czy nie. Jeżeli natomiast wielkość przynoszącej zysk sprzedaży danego rodzaju cegieł magnezytowych stanowiła mniej niż 80 % łącznej sprzedaży tego rodzaju produktu, lub jeżeli średnia ważona cena tego rodzaju produktu była niższa od kosztów produkcji, wartość normalną określono na podstawie rzeczywistej ceny krajowej, wyliczonej jako średnia ważona cen tylko tej sprzedaży danego rodzaju produktu, która przyniosła zysk, pod warunkiem że ta sprzedaż stanowiła 10 % lub więcej całkowitej sprzedaży tego rodzaju produktu.
- (53) Jeżeli wielkość sprzedaży przynoszącej zysk któregośkolwiek rodzaju cegieł magnezytowych wynosiła mniej niż 10 % łącznej sprzedaży danego rodzaju produktu, uznano, że ten rodzaj produktu był sprzedany w niewystarczających ilościach, by cena krajowa mogła stanowić odpowiednią podstawę do określenia wartości normalnej.
- (54) W wyniku powyższej analizy stwierdzono, że niektóre rodzaje produktów były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym.
- (55) Dla wszystkich rodzajów produktów, które albo nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach, albo nie były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym z uwagi na cenę, jak stwierdzono w motywach 52 i 53, ceny krajowe eksportującego producenta, o którym mowa, nie mogły być wykorzystane do określenia wartości normalnej i wobec tego trzeba było zastosować inną metodę.
- (56) Jeżeli nie można wykorzystać ceny krajowej danego rodzaju produktu sprzedawanego przez eksportującego producenta, przyjmuje się wartość normalną konstruowaną, wyliczoną na podstawie kosztów tego producenta. W związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wartość normalna została skonstruowana poprzez dodanie do kosztów wytworzenia poszczególnych rodzajów produktów wywożonych, skorygowanych w razie potrzeby, rozsądnej kwoty kosztów sprzedaży ogólnych i administracyjnych i rozsądnej marży zysku. W tym celu Komisja zbadała, czy dane dotyczące poniesionych kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych, oraz marży zysku osiągniętego ze sprzedaży na rynku krajowym były wiarygodne.
- (57) Rzeczywiste krajowe koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne, uznano za wiarygodne, gdy wielkość całkowitej sprzedaży na rynku krajowym zainteresowanego przedsiębiorstwa mogła być uznana za reprezentatywną w porównaniu do wielkości sprzedaży na wywóz do Wspólnoty. Krajowa marża zysku została określona na podstawie sprzedaży na rynku krajowym tych rodzajów produktów, które były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym. Do tego celu zastosowano metodę określoną w motywach 45, 48, 52 i 53. W przypadku jednego przedsiębiorstwa koszty sprzedaży, ogólne i administracyjne, oraz zysk mogły zostać przyjęte za podstawę wyliczeń, ponieważ spełniło ono wyżej wymienione kryteria.
- (58) Dla drugiego przedsiębiorstwa, które nie miało wystarczającej sprzedaży na rynku krajowym, wartość normalna została określona na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Stwierdzono, że struktura kosztów drugiego przedsiębiorstwa, któremu przyznano traktowanie według zasad gospodarki rynkowej i które miało reprezentatywną sprzedaż na rynku krajowym niektórych rodzajów produktów, była tak różna, że w tym wypadku nie stanowiła rozsądnej podstawy do określenia wartości normalnej. Jednakże koszty tego przedsiębiorstwa, które nie miało reprezentatywnej sprzedaży na rynku krajowym, uznano za wiarygodne i wartość normalna została skonstruowana w oparciu o dane przedsiębiorstwa, ponieważ były one zgodne z danymi innych eksporterów lub producentów tego samego produktu w kraju pochodzenia.

4. Ceny eksportowe

- (59) Cała sprzedaż wywozowa do Wspólnoty eksporterów, którym przyznano traktowanie według zasad gospodarki rynkowej lub indywidualne traktowanie, była realizowana za pośrednictwem powiązanych importerów we Wspólnocie, za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw spoza Wspólnoty albo za pośrednictwem przedsiębiorstw, które wprawdzie nie były powiązane z eksportującymi producentami, jednak ściśle z nimi współpracowały lub nawet miały zawarte umowy handlowe z prawem wyłączności. Jeżeli sprzedaż na wywóz była realizowana za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw, ceny eksportowe zostały skonstruowane zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. We wszystkich przypadkach, w których rozpatrywany produkt był wywożony do niezależnego nabywcy we Wspólnocie, cena eksportowa została określona zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, czyli na podstawie cen eksportowych rzeczywiście zapłaconych lub należnych.
- (60) Dokonano korekt z tytułu wszystkich kosztów poniesionych przez tego importera pomiędzy wywozem a odsprzedażą, przy uwzględnieniu kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych oraz rozsądnej marży zysku, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku rzeczywista marża zysku zrealizowana przez współpracujących niepowiązanych importerów została uznana za rozsądną podstawę.

5. Porównanie

- (61) Porównania wartości normalnej z ceną eksportową dokonano na bazie ceny loco fabryka netto i na tym samym poziomie handlu. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania uwzględniono, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, różnice w czynnikach, co do których wykazano, że mogą mieć wpływ na ceny i ich porównanie.
- (62) Na tej podstawie uwzględniono różnice z tytułu kosztów transportu, kosztów ubezpieczenia, kosztów manipulacyjnych, załadunku oraz kosztów dodatkowych, kosztów kredytów, prowizji, opłat przywozowych i kosztów posprzedażnych (rękojmi/gwarancji).

6. Marginesy dumpingu

6.1. Marginesy dumpingu dla współpracujących eksportujących producentów, którym przyznano traktowanie według zasad gospodarki rynkowej/indywidualne traktowanie

- (63) Dla dwóch przedsiębiorstw, którym przyznano traktowanie według zasad gospodarki rynkowej, średnia ważona wartość normalna dla każdego rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty, jak przewidziano w art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.
- (64) Dla czterech przedsiębiorstw, którym przyznano indywidualne traktowanie, średnia ważona wartość normalna dla każdego rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty, ustalona dla kraju analogicznego, została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty, jak przewidziano w art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.
- (65) Tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu wyrażone w procentach ceny cif granica Wspólnoty przed opłaceniem należności celnych wynoszą:

— Liaoning Mayerton Refractories Co. Ltd	11,2 %
— Yingkou Sanhua Refractory Materials Co. Ltd	34,1 %
— Yingkou Guangyang Refractories Co. Ltd	55,7 %
— Yingkou Kyushu Refractories Co. Ltd	55,7 %
— Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd	99,9 %
— Yingkou Qinghua Refractories Co. Ltd	41,4 %

6.2. Margines dumpingu dla wszystkich pozostałych eksportujących producentów

- (66) W celu wyliczenia marginesu dumpingu dla wszystkich pozostałych eksporterów w ChRL, Komisja po pierwsze określiła poziom współpracy. Dokonano porównania między całkowitym przywozem rozpatrywanego produktu, pochodzącym z ChRL, wyliczonym na podstawie danych statystycznych będących w posiadaniu Eurostatu, zgodnie z metodą określoną w motywie 81 i informacjami podanymi w odpowiedziach na kwestionariusz, otrzymanymi od producentów w ChRL. Na tej podstawie stwierdzono, że poziom współpracy był niski.
- (67) Ponieważ poziom współpracy był niski, margines dumpingu dla wszystkich pozostałych eksporterów w ChRL został ustalony na poziomie najwyższego marginesu dumpingu wyliczonego dla współpracujących eksportujących producentów, tzn. 99,9% ceny cif granica Wspólnoty przed opłaceniem należności celnych. Niemniej jednak stwierdzono, że margines dumpingu dla całego kraju jest wyższy od rezydualnych marginesów szkody.

C. SZKODA

1. Produkcja Wspólnoty

- (68) W toku niniejszego dochodzenia ustalono, że cegły magnezytowe były produkowane przez:
- dwóch skarżących wspólnotowych producentów oraz dwóch innych producentów, którzy w pełni współpracowali z Komisją podczas dochodzenia (RHI, LWB, Refractorios Burceña S.L. i Ceramica Del Nalon S.A.),
 - jednego producenta, który przekazał szczegółowe odpowiedzi na kwestionariusz, ale sprzeciwił się postępowaniu (Refratechnik),
 - siedmiu innych producentów plus Assopiatrelle (stowarzyszenie włoskich producentów materiałów ogniotrwałych reprezentujące 64 000 ton produkcji), którzy wspierali przemysł Wspólnoty, ale nie przedłożyli szczegółowych odpowiedzi na kwestionariusz. Ponadto jeden producent przesłał list, ale nie wyraził poparcia dla postępowania, ani się mu nie sprzeciwił.

2. Definicja przemysłu Wspólnoty

2.1. Producenci powiązani z ChRL i/lub przywoźący rozpatrywany produkt z ChRL

- (69) Stwierdzono, że dwóch spośród współpracujących producentów ze Wspólnoty również przywoziło rozpatrywany produkt z ChRL: RHI i Refratechnik. Z tego względu zbadano, czy te przedsiębiorstwa powinny być wyłączone z definicji przemysłu Wspólnoty zgodnie z art. 4 ust. lit. a) rozporządzenia podstawowego.

2.1.1. RHI

- (70) RHI produkuje we Wspólnocie, ale również przywozi rozpatrywany produkt od powiązanego wspólnego przedsiębiorstwa w ChRL: RHI Liaoning. Stwierdzono, że przeważająca część produktów sprzedawanych przez RHI na rynku Wspólnoty była produkowana we Wspólnocie w okresie dochodzenia, podczas gdy zaledwie niewielka jej część w ChRL. Ten udział jest znikomy, ponieważ produkcja RHI w ChRL jest przede wszystkim przeznaczona na szybko rozwijający się rynek azjatycki. RHI jest także największym producentem we Wspólnocie, a główna siedziba tego przedsiębiorstwa, ośrodek badawczo-rozwojowy i największe zakłady produkcyjne są zlokalizowane na terytorium Wspólnoty. Dlatego ustalono, że działalność podstawowa RHI w zakresie rozpatrywanego produktu znajduje się na terytorium Wspólnoty.
- (71) Następnie zbadano, jaki wpływ miała sprzedaż produktów pochodzących z przywozu na całkowitą sprzedaż we Wspólnocie. Stwierdzono, że RHI nie osiągało zasadniczych, pod względem rentowności, korzyści z odsprzedaży produktów pochodzących z przywozu. Ten wniosek sformułowano po porównaniu wskaźników rentowności współpracujących wspólnotowych producentów.

- (72) Biorąc pod uwagę niewielki udział przywozu i brak istotnych korzyści z tego przywozu z punktu widzenia rentowności całej sprzedaży we Wspólnocie, stwierdzono, że to przedsiębiorstwo nie było chronione przed negatywnymi konsekwencjami szkodliwego dumpingu. Z tego względu uznaje się wyłączenie RHI z definicji przemysłu Wspólnoty za nieuzasadnione.

2.1.2. Refratechnik

- (73) Refratechnik również produkuje we Wspólnocie i przywozi rozpatrywany produkt od producentów w ChRL. Ustalono, że blisko połowa sprzedaży Refratechnik na rynku Wspólnoty była wyprodukowana w ChRL w okresie dochodzenia. Stwierdzono również, że w przeważającej części rozszerzanie działalności tego przedsiębiorstwa odbywa się w drodze zwiększenia przywozu z ChRL. Dlatego ustalono, że działalność podstawowa Refratechnik jest zlokalizowana nie tylko we Wspólnocie, lecz także w ChRL.
- (74) Następnie zbadano, jaki wpływ miała sprzedaż produktów pochodzących z przywozu na całkowitą sprzedaż przedsiębiorstwa do Wspólnoty. Stwierdzono, że Refratechnik, w przeciwieństwie do RHI, uzyskiwało znaczne korzyści z odsprzedaży przywożonych produktów.
- (75) Mając na względzie duży udział przywozu w porównaniu do łącznej wielkości sprzedaży we Wspólnocie, fakt, że działalność podstawowa stopniowo ewoluowała w kierunku ChRL oraz że Refratechnik najwyraźniej czerpało korzyści z przywozu dumpingowego, uznano, że należy wyłączyć przedsiębiorstwo Refratechnik z definicji przemysłu Wspólnoty zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego i uznać je za „inny podmiot gospodarczy działający na rynku”.

2.2. Przemysł Wspólnoty

- (76) Produkcja czterech wspólnotowych producentów, którzy w pełni współpracowali w toku dochodzenia, włącznie z produkcją RHI, lecz z wyłączeniem produkcji Refratechnik, wyniosła 233 732 ton w okresie dochodzenia. Stanowi to 53 % ogólnej produkcji wspólnotowej, a zatem te przedsiębiorstwa stanowią przemysł Wspólnoty w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (77) W toku dochodzenia ustalono, że nie miało miejsca przeznaczenie rozpatrywanego produktu na użycie związane sektora produkcji cegieł magnezytowych. Jednakże niektóre przedsiębiorstwa produkcji stali wytwarzały cegły magnezytowe na własny użytek. Wielkość tej produkcji była mała w porównaniu z ilościami produkowanymi przez wspólnotowych producentów materiałów ogniowalnych. Ponieważ ta produkcja jest przeznaczona do wykorzystania na wewnętrzne potrzeby przemysłu stalowego, a żadne przedsiębiorstwo z tej branży nie współpracowało w charakterze producenta cegieł magnezytowych (choć wiele z nich otrzymało kwestionariusz), uznaje się, że ta część produkcji nie ma istotnego wpływu na przemysł Wspólnoty.
- (78) Przemysł Wspólnoty tworzą cztery przedsiębiorstwa, z których dwa dostarczają 2 % całkowitej wielkości produkcji, zatem dane dotyczące przemysłu Wspólnoty, przedstawione poniżej, zostały dla zachowania poufności ujęte w postaci wskaźników.

3. Zużycie we Wspólnocie

- (79) Zużycie zostało określone na podstawie szacunkowych danych dotyczących przemysłu dostarczonych przez przemysł Wspólnoty, zgodnie z normalną praktyką przemysłową. Te dane zostały wyliczone w oparciu o raporty z produkcji stali (źródło – Międzynarodowy Instytut Żelaza i Stali (IISI), w podziale na znane średnie zużycie rozpatrywanego produktu na tonę produkowanej stali.

- (80) Jako źródło danych dotyczących przywozu wykorzystano informacje będące w posiadaniu Eurostatu, dotyczące wielkości przywozu produktów objętych kodami CN (6815 91 00, 6815 99 10, 6815 10 10, 6815 99 90, 6902 10 00 i 6903 90 20). Wielkość przywozu została pomniejszona, w celu wyłączenia produktów, które z uwagi na swoją cenę nie mogły zaliczać się do rozpatrywanego produktu. Wielkość przywozu, po odjęciu części nieodnoszącej się do rozpatrywanego produktu (która dla wszystkich państw wyniosła 73 291 ton, a dla ChRL 59 831 ton) została porównana z wielkością przywozu podaną przez chińskich współpracujących eksportujących producentów (około 42 000 ton). Biorąc pod uwagę, że: i) w przybliżeniu 13 500 ton przywozu pochodziło z państw innych niż ChRL; ii) z danych od wspólnotowych importerów i użytkowników wynikało, że przywóz pochodził od niewspółpracujących eksporterów w ChRL; iii) wielu pozostałych eksportujących producentów w ChRL otrzymało kwestionariusze, ale nie podjęło współpracy, uznano dane liczbowe z Eurostat za rzetelnie odzwierciedlające wielkość przywozu. Ponadto chińskie prasowe źródło informacji handlowych („China Metallurgical News” z 4 stycznia 2004 r.) podało, że w roku 2003 do Europy wywieziono 80 000 ton produktu, co również sugeruje, że powyższe dane Eurostatu dla badanego okresu (59 831) nie są w żadnej mierze zawyżone.
- (81) Dane dotyczące wielkości sprzedaży przemysłu Wspólnoty na rynku wspólnotowym zaczerpnięto ze zweryfikowanych odpowiedzi na kwestionariusz od pięciu współpracujących wspólnotowych producentów (wśród nich Refratechnik). Różnicę (tzn. zużycie minus przywóz minus sprzedaż przemysłu Wspólnoty) uznano za wielkość sprzedaży niewspółpracujących wspólnotowych producentów.
- (82) To zużycie, zgodnie z zestawieniem podanym w poniższej tabeli, wskazuje, że zapotrzebowanie na rozpatrywany produkt we Wspólnocie w rozpatrywanym okresie utrzymywało się na stałym poziomie.

	2001	2002	2003	OD
Zużycie we Wspólnocie	399 563	397 203	401 499	400 638
Wskaźnik 2001 = 100	100	99	100	100

4. Przywóz do Wspólnoty z rozpatrywanego kraju

4.1. Udział rozpatrywanego przywozu w rynku

- (83) Przywóz z rozpatrywanego kraju, według wielkości i udziału w rynku, kształtował się w następujący sposób:

Wielkość przywozu	2001	2002	2003	OD
ChRL	23 980	44 542	54 181	59 831
Wskaźnik 2001 = 100	100	186	226	250

Udział przywozu w rynku	2001	2002	2003	OD
ChRL	6,0 %	11,2 %	13,5 %	14,9 %

- (84) O ile zużycie cegieł magnezytowych w rozpatrywanym okresie pozostawało na stałym poziomie, o tyle przywóz z rozpatrywanego kraju wzrósł o 150 % w tym samym okresie. W związku z tym udział ChRL w rynku zwiększył się ponaddwukrotnie w rozpatrywanym okresie z 6,0 % do 14,9 %.

4.2. Ceny przywozu i podcięcie cenowe

	2001	2002	2003	BO
Ceny przywozu z ChRL (Źródło: Eurostat)	686	601	560	533
Wskaźnik 2001 = 100	100	88	82	78

- (85) Powyższe zestawienie ilustruje kształtowanie się średnich cen przywozu z ChRL. W ciągu rozpatrywanego okresu ceny spadły o 22 %.
- (86) Dokonano porównania cen sprzedaży na wspólnotowym rynku w okresie dochodzenia, które dotyczyło cen przemysłu Wspólnoty i cen eksportujących producentów w rozpatrywanym kraju. Ceny porównano po uwzględnieniu rabatów i upustów. Ceny przemysłu Wspólnoty skorygowano do poziomu cen *ex-works*, a ceny przywozu przyjęto na poziomie cen *cif* granica Wspólnoty.
- (87) Porównanie wykazało, że w badanym okresie przywóz rozpatrywanego produktu był sprzedawany we Wspólnocie po cenach, które przyczyniły się do podcięcia cen przemysłu Wspólnoty o 16,6 %. Z poziomu tego podcięcia cenowego i kształtowania się cen przemysłu Wspólnoty, o których mowa poniżej, wyraźnie wynika, że miało już miejsce znaczne zniżanie cen.

5. Sytuacja przemysłu Wspólnoty

- (88) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego analiza skutków dumpingowego przywozu dla przemysłu Wspólnoty obejmowała ocenę wszystkich ekonomicznych czynników i wskaźników mających wpływ na sytuację tego przemysłu, począwszy od 2001 r. (rok bazowy) do okresu dochodzenia.
- (89) Poniższe dane odnoszą się do przemysłu Wspólnoty i stanowią zbiorcze informacje dotyczące czterech współpracujących wspólnotowych producentów.

5.1. Produkcja, zdolności produkcyjne i ich wykorzystanie

- (90) Produkcja, zdolności produkcyjne i ich wykorzystanie kształtują się w następujący sposób:

Wskaźniki 2001 = 100	2001	2002	2003	OD
Produkcja (w tonach)	100	88	89	91
Zdolności produkcyjne (w tonach)	100	90	84	84
Wykorzystanie zdolności produkcyjnych (w %)	100	98	106	108

- (91) Z powyższej tabeli wynika, że wielkość produkcji w rozpatrywanym okresie spadła o 9 %. W celu obniżenia kosztów zmniejszono zdolności produkcyjne o 16 %, co w rezultacie doprowadziło do wzrostu ich wykorzystania o 8 %.

5.2. Zapasy

- (92) Poniższe dane liczbowe ilustrują stan zapasów na koniec każdego okresu.

	2001	2002	2003	OD
Zapasy (w tonach)				
Wskaźnik 2001 = 100	100	109	105	108

- (93) Nastąpił wzrost stanu zapasów w rozpatrywanym okresie o 8 %. Należy podkreślić, że przemysł Wspólnoty na ogół wytwarza rozpatrywany produkt według zamówień. W związku z powyższym uznano, że poziom zapasów przemysłu Wspólnoty nie jest znaczącym wskaźnikiem w ocenie sytuacji przemysłu Wspólnoty.

5.3. Wielkość sprzedaży, udziały w rynku, rozwój i średnie ceny jednostkowe we Wspólnocie

- (94) Poniższe zestawienie przedstawia sprzedaż przemysłu Wspólnoty niezależnym nabywcom we Wspólnocie.

Wskaźniki 2001 = 100	2001	2002	2003	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	100	97	99	100
Udział w rynku	100	97	98	100
Średnie ceny sprzedaży (EUR/tona)	100	98	89	89

- (95) Wielkość sprzedaży przemysłu Wspólnoty i jego udział w rynku utrzymywały się na stabilnym poziomie w rozpatrywanym okresie. Jednakże zostało to osiągnięte kosztem zmniejszenia średnich cen sprzedaży o 11 %, gdy dumpingowy przywóz trafił na rynek Wspólnoty.
- (96) Należy zauważyć, że zmniejszenie średnich cen sprzedaży o 11 % jest zaniżone, biorąc pod uwagę spadek cen głównych segmentów produktów. Rozpatrywany produkt stosuje się jako wykładzinę kadzi, pieców konwertorowych i łukowych pieców elektrycznych. Początkowo chiński przywóz obejmował jedynie segment tanich cegieł kadziowych. Jednakże w ciągu rozpatrywanego okresu zaczął docierać do segmentów wykładzin pieców konwertorowych i elektrycznych pieców łukowych. Konwertory i elektryczne piece łukowe muszą być maksymalnie wykorzystane i wymagają wysokiej jakości oraz kosztownych cegieł, by można było zwiększyć liczbę wsadów między jedną a drugą wymianą wykładziny. Analiza wzorców sprzedaży w rozpatrywanym okresie wykazała, że przemysł Wspólnoty, by bronić się przed presją chińskiego przywozu, ukierunkował ją raczej na segmenty wykorzystujące mniejsze ilości, lecz droższych rodzajów produktu. Jeśli weźmie się to pod uwagę, staje się oczywiste, dlaczego średnie ceny niektórych poszczególnych rodzajów produktów spadły o 11 %. Na przykład, średnia cena w grupie największych cegieł (zawierających 9 % resztkowego węgla i stopionego tlenku magnezu) spadła o 19 % w rozpatrywanym okresie.

- (97) Wobec zwiększonego przywozu przemysł Wspólnoty nie mógł się rozwijać, pomimo obniżenia średnich cen. Był natomiast zmuszony do ograniczenia zdolności produkcyjnych i stanu zatrudnienia.

5.4. Rentowność

- (98) Rentowność podana poniżej jest wyrażona w postaci wskaźnika rentowności obrotu (RoT) dla sprzedaży na rynku Wspólnoty.

	2001	2002	2003	OD
Rentowność sprzedaży we Wspólnocie (RoT)	100	76	26	45

- (99) Z uwagi na spadek cen od 2001 do 2003 r. rentowność znacznie się zmniejszyła, co zbiegło się w czasie ze zwiększonym napływem dumpingowego przywozu z ChRL. Rentowność nieco się poprawiła w okresie dochodzenia, w głównej mierze dzięki zmniejszeniu kosztów. Ponadto poziom zysku w okresie dochodzenia, chociaż kształtował się powyżej progu rentowności, wciąż był znacznie poniżej poziomu, który według oczekiwań powinna osiągnąć ta branża, gdyby nie było dumpingowego przywozu. Jak widać na przykładzie 2001 r., kiedy udział w rynku dumpingowego przywozu był jeszcze stosunkowo niewielki, oczekiwany poziom zysku był znacznie wyższy.

5.5. Zwrot z inwestycji, przepływ środków pieniężnych, inwestycje i zdolność do pozyskania kapitału

- (100) Tendencje kształtowania się zwrotu z inwestycji, przepływu środków pieniężnych i inwestycji ilustruje poniższe zestawienie.

Wskaźniki 2001 = 100	2001	2002	2003	OD
Zwrot z inwestycji	100	85	50	52
Przepływ środków pieniężnych	100	81	55	60
Inwestycje	100	75	131	134

- (101) Należy podkreślić, że powyższe dane liczbowe odzwierciedlają tendencję kształtowania się zwrotu z inwestycji bardzo zbliżoną do tendencji rentowności (wskaźnika rentowności obrotu) przedstawionej powyżej. Przepływ środków pieniężnych również kształtuje się w podobny sposób, a mianowicie w okresie od 2001 do 2003 r. nastąpiło jego pogorszenie i niewielka poprawa w okresie dochodzenia. Spadek zwrotu z inwestycji i pogorszenie się przepływu środków pieniężnych wynika z tego, że średnie ceny sprzedaży spadały szybciej niż średnie koszty sprzedawanych produktów.
- (102) Przemysł Wspólnoty zwiększył inwestycje. Były to inwestycje restytucyjne dotyczące zakładów produkcyjnych i urządzeń w zakładach produkcyjnych raczej niż inwestycje w nową infrastrukturę produkcyjną.
- (103) Zdolność przemysłu Wspólnoty do pozyskania kapitału, albo z zewnętrznych źródeł finansowania, albo od spółek dominujących, nie pogorszyła się znacznie w rozpatrywanym okresie, ponieważ przedsiębiorstwa funkcjonowały w ramach większych grup. W związku z tym zdolność do pozyskania kapitału należy oceniać przede wszystkim na podstawie siły całej grupy a nie sytuacji rozpatrywanego sektora. Dlatego ten czynnik nie ma w zasadzie znaczenia dla potrzeb niniejszego dochodzenia.

5.6. Zatrudnienie, wydajność i płace

Wskaźniki 2001 = 100	2001	2002	2003	OD
Liczba zatrudnionych	100	91	92	93
Wydajność (w tonach/jednego zatrudnionego)	100	96	98	98
Płace	100	84	82	82

- (104) Jak wynika z powyższego zestawienia, w przemyśle Wspólnoty w okresie od 2001 r. do okresu dochodzenia zmniejszyła się liczba zatrudnionych. Wzrost stanu zatrudnienia w 2003 r. do okresu dochodzenia można wyjaśnić wzrostem produkcji. Wydajność w tym czasie utrzymywała się na stałym poziomie.
- (105) Nastąpił znaczny spadek płac w 2002 r., ale do okresu dochodzenia płace utrzymały się na stabilnym poziomie. Z tendencji kształtowania się produkcji i zatrudnienia, przedstawionych powyżej, wynika, że do takiego stanu rzeczy przyczynił się program restrukturyzacji realizowany w tym roku.

5.7. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu

- (106) Marginesy dumpingu zostały określone powyżej w części dotyczącej dumpingu. Ustalone marginesy dumpingu są wyraźnie powyżej poziomu *de minimis*. Co więcej, przy uwzględnieniu wielkości i cen dumpingowego przywozu wpływ rzeczywistego marginesu dumpingu nie może być uznany za nieznaczący.

5.8. Skutki poprzedniego dumpingu lub subsydiowania

- (107) Przemysł Wspólnoty nie likwiduje skutków poprzedniego dumpingu lub subsydiowania; wcześniej nie przeprowadzano żadnego tego rodzaju dochodzenia.

5.9. Wniosek w sprawie szkody

- (108) Należy przypomnieć, że jakkolwiek wielkość sprzedaży i udział w rynku we Wspólnocie utrzymywały się na stabilnym poziomie, przemysł Wspólnoty doświadczył spadku średnich cen o 11 % w rozpatrywanym okresie, pomimo że przeszedł na asortyment produktów o wyższej wartości. Niezależnie od obniżenia kosztów, zyski zmniejszyły się w znacznym stopniu, osiągając w okresie dochodzenia poziom o 55 % niższy od osiągniętego w 2001 r.; jest to poziom znacznie niższy od poziomu, jakiego można by oczekiwać, gdyby nie miał miejsca dumpingowy przywóz.
- (109) O stale pogarszającej się sytuacji przemysłu Wspólnoty w rozpatrywanym okresie świadczy również zmniejszenie się produkcji i zdolności produkcyjnych, spadek płac i stanu zatrudnienia oraz zwrotu z inwestycji, pogorszenie się przepływu środków pieniężnych i zahamowanie rozwoju, pomimo spadku średnich cen o 11 %.
- (110) Opisany powyżej niekorzystny rozwój sytuacji miał miejsce w czasie utrzymującej się na mniej więcej stałym poziomie wydajności, wzrostu inwestycji i lepszego wykorzystania zdolności produkcyjnych. Kształtowanie się stanu zapasów i zdolność do pozyskania kapitału zostały uznane za niemające znaczenia z powodów, o których była mowa powyżej.
- (111) Biorąc pod uwagę wszystkie wspomniane wskaźniki, uznaje się tymczasowo, że przemysł Wspólnoty poniósł istotną szkodę w okresie dochodzenia w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.

D. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWO-SKUTKOWY

1. Uwagi wstępne

- (112) Zbadano również, czy istnieje związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy dumpingowym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł Wspólnoty. Dla zapewnienia, że ewentualna szkoda spowodowana innymi czynnikami nie została przypisana dumpingowemu przywozowi, przeanalizowano także znane czynniki, inne niż dumpingowy przywóz, które w tym samym czasie mogły przyczynić się do wyrządzenia szkody przemysłowi Wspólnoty.

2. Wpływ przywozu z ChRL

- (113) Należy przypomnieć, że w rozpatrywanym okresie wielkość przywozu z ChRL zwiększyła się o około 150 %, a jej udział w rynku wzrósł o 118 %. Ponadto w motywie 85 wyjaśniono, że ceny przywozu z ChRL spadły o 22 %, a w motywie 87 wskazano na istnienie znaczącego podcięcia cenowego. Przemysł Wspólnoty reagował na ten przywóz utrzymaniem sprzedaży na dotychczasowym poziomie (by nie wystawać na ryzyko ekonomii skali), lecz po znacznie niższych cenach. Ten spadek cen doprowadził między innymi do 55 % spadku rentowności. Ta rentowność jest znacznie niższa od tej, której można oczekiwać w branży przemysłu tego rodzaju i nie utrzymuje się już na stałym poziomie.

3. Wpływ przywozu z państw trzecich

Wskaźnik 2001 = 100	2001	2002	2003	OD
Przywóz z innych państw niż ChRL	100	90	140	141

Uwaga: Powyższe dane liczbowe są wyrażone w postaci wskaźników, by nie można było wyliczyć poufnych danych dotyczących przemysłu Wspólnoty.

- (114) Jest bardzo mało prawdopodobne, że przywóz pochodzący z innych państw trzecich, takich jak Republika Korei i Brazylia, mógł się przyczynić do szkody poniesionej przez przemysł Wspólnoty. Udział przywozu pochodzącego z innych państw niż ChRL w badanym okresie wynosił zaledwie około 3 %. Ponadto średnie ceny przywozu z Republiki Korei i z Brazylii (tj. krajów, z których pochodziła największa ilość przywozów, innych niż ChRL) były odpowiednio o 25 % i 47 % wyższe od cen przywozu pochodzącego z ChRL. Można więc stwierdzić, na podstawie ich udziału w rynku i stosunkowo wysokiego poziomu cen, że zakres, w jakim ten przywóz przyczynił się do wyrządzonej szkody, mógł być bardzo niewielki, jeśli w ogóle miał jakikolwiek wpływ.

4. Wpływ konkurencji między producentami wspólnotowymi i nadwyżka zdolności produkcyjnych

- (115) Niektóre zainteresowane strony stwierdziły, że nadwyżka zdolności produkcyjnych we Wspólnocie w branży materiałów ogniotrwałych spowodowała, że przemysł Wspólnoty był zmuszony konkurować na poziomie niższych cen wyrządzających szkodę. Jednakże poziomy wykorzystania zdolności produkcyjnych zidentyfikowane w dochodzeniu i przedstawione w tabeli w motywie 90 w rozpatrywanym okresie nie stanowiły poparcia dla argumentu dotyczącego nadwyżki zdolności produkcyjnych. Przeciwnie, przedstawione w niej zostały poziomy zdolności produkcyjnych przypominające poziomy w przemyśle stalowym i w podobnych przemysłach. Jakkolwiek prawdą jest, że zdolności produkcyjne zostały zmniejszone, a ceny spadły, nastąpiło to w znacznej mierze na skutek wzrostu dumpingowego przywozu z ChRL. Komisja stwierdza również, że poważna restrukturyzacja wspólnotowego przemysłu materiałów ogniotrwałych miała już miejsce w latach 90.

5. Wpływ rozwoju sytuacji na przemysł stalowy

- (116) Sugerowano, że postęp techniczny, w wyniku którego zaczęto produkować cegły o większej trwałości, i bardziej wydajny proces produkcji stali także przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł Wspólnoty. W toku dochodzenia wielu producentów stali zwróciło uwagę na to, że w związku z postępowaniem technicznym, zmniejszyło się zużycie cegieł magnezytowych na tonę wyprodukowanej stali.

	2001	2002	2003	OD
Produkcja stali w EU25 (w kilotonach)	180 531	180 758	183 441	185 197
Zużycie cegieł magnezytowych w EU25 (w tonach)	399 563	397 203	401 499	400 638
Zużycie cegieł w produkcji stali (w tonach na kilotony)	2,21	2,20	2,19	2,16

Z powyższego zestawienia wynika, że zużycie cegieł magnezytowych w produkcji stali wynosi zaledwie około 2%. Spadku w granicach tej niewielkiej ilości nie można przyjąć jako uzasadnienie zmniejszenia cen sprzedaży i zmniejszenia rentowności, o których była mowa powyżej, w części dotyczącej szkody. Dlatego uważa się, że lepsza jakość techniczna cegieł nie mogła w istotny sposób przyczynić się do wyrządzenia szkody przemysłowi Wspólnoty.

- (117) W toku dochodzenia stwierdzono, że niektórzy producenci stali w dalszym ciągu wytwarzają we własnym zakresie pewne ilości cegieł magnezytowych. Nic jednak nie wskazuje na to, że tę praktykę zaczęto stosować na większą skalę w okresie, o którym mowa. Ponadto ponieważ żadne przedsiębiorstwo produkujące stal nie współpracowało w charakterze producenta cegieł magnezytowych, jest oczywiste, że ta produkcja nie ma wpływu na sytuację ekonomiczną przemysłu Wspólnoty.

6. Wpływ zmian kursów walutowych

- (118) Kolejnym czynnikiem, który, jak twierdzono, miał się przyczynić do szkody, jest kurs wymiany dolara na euro. Jest to potencjalnie ważny czynnik, ponieważ kurs chińskiego renminbi był przez wiele lat ustalany względem dolara i uważa się, że wahania kursowe dolar/euro przyczyniały się do wzrostu atrakcyjności wywozu do Wspólnoty dla chińskich producentów.
- (119) Jednakże spadek kursu dolara względem euro nie zawsze zbiegał się ze wzrostem przywozu. Spadek kursu walutowego rozpoczął się w 2002 r., podczas gdy przywóz zaczął gwałtownie rosnąć w 2001 r. Ponadto należy podkreślić, że stawki frachtowe za przewóz na trasie z ChRL do Wspólnoty znacznie wzrosły w rozpatrywanym okresie. Gdyby przywóz z ChRL wzrósł tylko dlatego, że dzięki wahaniom kursów walutowych powstały lepsze warunki rynkowe, należałoby oczekiwać zmniejszenia się przywozu lub przynajmniej ustabilizowania na pewnym poziomie, w wypadku gdy takie wahania kursowe byłyby kompensowane rosnącymi stawkami frachtowymi. Jednakże chociaż taka kompensacja faktycznie miała miejsce (w ciągu ostatnich 15 miesięcy rozpatrywanego okresu stawki frachtowe wzrosły o około 25% (źródło: P&O Nedlloyd)), przywóz w dalszym ciągu wrażał.
- (120) W związku z powyższym wstępnie stwierdza się, że wpływ zmiany kursów walutowych nie mógł przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Wspólnoty.

7. Wpływ przywozu do Wspólnoty realizowanego przez przemysł Wspólnoty

- (121) Niektóre zainteresowane strony również twierdziły, że szkoda powstała samoistnie, ponieważ przemysł Wspólnoty przywoził rozpatrywany produkt z ChRL. Należy przypomnieć, że RHI, przedsiębiorstwo, które wchodzi w skład przemysłu Wspólnoty, przywoziło 5 % swojej łącznej sprzedaży rozpatrywanego produktu we Wspólnocie z ChRL w okresie dochodzenia. Jednakże udział i różnice cen tego przywozu w porównaniu do sprzedaży wspólnotowej są stosunkowo niewielkie i nie mogą mieć istotnego wpływu na rynek.

8. Wpływ wywozu realizowanego przez przemysł Wspólnoty

- (122) W okresie dochodzenia około 27 % produkcji przemysłu Wspólnoty wywieziono poza Wspólnotę. Wielkość wywozu zmniejszyła się tylko nieznacznie w rozpatrywanym okresie. Niemniej jednak rentowność tego wywozu była wyższa od rentowności sprzedaży na rynku Wspólnoty i nie można powiedzieć, by wywóz miał niekorzystny wpływ z punktu widzenia szkody poniesionej przez przemysł Wspólnoty.

9. Wniosek w sprawie związku przyczynowo-skutkowego

- (123) Należy przypomnieć, że szkoda w tym wypadku polega przede wszystkim na zaniżaniu cen, które przyczyniło się do zmniejszenia rentowności. Ponieważ do znacznego podcięcia cen przemysłu Wspólnoty przyczynił się szybki wzrost przywozu z ChRL, nic nie wskazuje na to, że wymienione powyżej inne czynniki mogły stanowić ważną przyczynę istotnej szkody poniesionej przez przemysł Wspólnoty. W toku dochodzenia nie znaleziono żadnych innych czynników, które mogłyby wyrazić istotną szkodę.
- (124) Biorąc pod uwagę powyższą analizę wpływu wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Wspólnoty, wstępnie stwierdza się, że istnieje związek przyczynowo-skutkowy między dumpingowym przywozem z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Wspólnoty.

E. INTERES WSPÓLNOTY

1. Uwagi ogólne

- (125) Zbadano, czy istnieją jakiegokolwiek ważne powody, które mogły doprowadzić do wniosku, że nałożenie ceł antydumpingowych na przywóz z rozpatrywanego kraju nie leży w interesie Wspólnoty. Komisja przesłała kwestionariusze importerom, użytkownikom przemysłowym i dostawcom. Odpowiedzi na kwestionariusze wpłynęły od 14 użytkowników, pięciu dostawców i trzech niepowiązanych importerów.
- (126) Na podstawie informacji dostarczonych przez współpracujące strony sformułowano następujące wnioski.

2. Interes przemysłu Wspólnoty

- (127) Należy przypomnieć, że przemysł Wspólnoty tworzą czterej producenci, którzy zatrudniają 800 pracowników w sferze produkcji i sprzedaży rozpatrywanego produktu. Należy także zwrócić uwagę, że wskaźniki ekonomiczne dla przemysłu Wspólnoty, przytoczone powyżej, świadczą o pogorszeniu się wyników finansowych w rozpatrywanym okresie. Pomimo niewielkiej poprawy w okresie dochodzenia, przemysł Wspólnoty nie mógł osiągnąć zadowalającej sytuacji finansowej na skutek dumpingowego przywozu z ChRL.
- (128) Jest oczywiste, że gdyby środki nie zostały nałożone, produkcja we Wspólnocie byłaby sukcesywnie zamykana, a przedsiębiorstwa wytwarzające stal byłyby zmuszone o wiele bardziej uzależnić się od produkcji, chińskiej. Obecnie na świecie istnieje bardzo niewiele ośrodków prowadzących tego rodzaju produkcję, a zasoby surowców (szczególnie tlenku magnezu) w przeważającej mierze znajdują się w ChRL. W związku z tym w innych państwach trzecich nie są dostępne źródła zaopatrzenia na dużą skalę. Z powyższych ustaleń natomiast wynika, że przemysł Wspólnotowy w oczywisty sposób skorzystałby na wprowadzeniu środków antydumpingowych.
- (129) W związku z powyższym tymczasowo stwierdza się, że wprowadzenie środków antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu Wspólnoty.

3. Interes niepowiązanych importerów

- (130) Cztery przedsiębiorstwa wypełniły kwestionariusz dla niepowiązanych importerów, chociaż jedynie dwa z nich przywoziły rozpatrywany produkt w okresie dochodzenia. Współpracujący importerzy sprzeciwili się nałożeniu środków, twierdząc, że we Wspólnocie jest tylko kilku dużych producentów materiałów ogniotrwałych, i że przywóz cegieł z Chin przyczynia się do wzmocnienia konkurencji na wspólnotowym rynku. Gdyby środki zostały nałożone i nastąpił wzrost cen, chińskie przedsiębiorstwa mogłyby ograniczyć sprzedaż do Wspólnoty, a importerzy ponieśliby straty wskutek mniejszych obrotów i spadku rentowności.
- (131) Jeden importer stwierdził, że prawdopodobnie będzie zmuszony zamknąć przedsiębiorstwo zatrudniające 8 pracowników, ponieważ rozpatrywany produkt stanowi zasadniczą część jego działalności gospodarczej. Jednakże celem środków antydumpingowych nie jest ani powstrzymanie przywozu, ani utrudnianie działalności importerom we Wspólnocie. Ponieważ środki, których dotyczy wniosek, wpływają na relatywnie małą część całkowitych kosztów przemysłu stalowego Wspólnoty oraz ponieważ pomiędzy chińskimi producentami eksportującymi i użytkownikami wspólnotowymi istnieją relacje gospodarcze oparte na określonych wymogach technicznych, funkcjonujące od lat przedsiębiorstwa importerów będą prawdopodobnie w dalszym ciągu prowadziły swoją działalność, nawet jeżeli na dumpingowy przywóz zostaną nałożone środki antydumpingowe.
- (132) Ponadto stwierdzono, że jeśli środki zostaną nałożone, drugi importer nie odczuje ich poważnych konsekwencji, ponieważ udział rozpatrywanego produktu w całkowitych obrotach jego przedsiębiorstwa wynosi znacznie poniżej 1 %.

4. Interes dostawców

- (133) Dostawcy, którzy współpracowali w toku dochodzenia, poparli postępowanie. Dwa przedsiębiorstwa, które zaopatrywały przemysł Wspólnoty w podstawowy surowiec do produkcji cegieł magnezytowych, a mianowicie magnezyt palony, stwierdziły, że były zmuszone zrezygnować z realizacji dostaw dla branży materiałów ogniotrwałych kilka lat wcześniej, ponieważ na rynku znalazły się surowce z Chin, a później chińskie cegły magnezytowe.

5. Interes użytkowników

5.1. Uwagi wstępne

- (134) Czternaście przedsiębiorstw użytkowników, tzn. producentów stali, przesłało odpowiedzi na kwestionariusz, a kolejny producent i Wirtschaftsvereinigung Stahl (niemieckie stowarzyszenie producentów stali) zgłosili swoje uwagi. Jeszcze inny użytkownik wyraził poparcie dla skargi przemysłu Wspólnoty, natomiast wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa producentów stali sprzeciwiły się nałożeniu środków antydumpingowych. Przedsiębiorstwa użytkowników reprezentowały około 38 % zużycia cegieł magnezytowych we Wspólnocie.

5.2. Bardzo wrażliwy produkt

- (135) Materiały ogniotrwałe mają duże znaczenie strategiczne dla przemysłu stalowego. Cała produkowana stal przechodzi przez konwertory, piece i kadzie wyłożone cegłami magnezytowymi. Dlatego też braki zaopatrzenia w materiały ogniotrwałe mogą spowodować poważne konsekwencje w postaci przerwania produkcji, uniemożliwienia napraw i zagrożenia bezpieczeństwa. W związku z tym cegły wysokiej jakości, tzn. o długim okresie użytkowania i odpowiednie wsparcie techniczne są bardzo ważnymi czynnikami w wypadku tego rodzaju produktu. Z uwagi na wysokie wymagania techniczne potrzeba wiele czasu, dużych nakładów inwestycyjnych i wielu badań naukowych, by zbudować właściwe relacje z dostawcami. Również zmiana jednego chińskiego producenta na drugiego byłaby dość trudna. Producenci stali twierdzą, że osiągnęli znaczny postęp w ciągu ostatnich dwóch lat z chińskimi producentami i ich importerami we Wspólnocie, szczególnie ze względu na poprawę efektywności i innowacyjności.
- (136) Przedsiębiorstwa, które sprzeciwiły się nałożeniu środków, wciąż obawiają się poważnego ryzyka związanego z ograniczeniami w zaopatrzeniu w cegły wysokiej jakości i dostępie do wsparcia technicznego. Obawiają się, że Chińczycy producenci mogą wycofać się z rynku Wspólnoty, gdyby środki zostały nałożone. Ponadto główne zasoby magnezytu, który jest podstawowym surowcem do produkcji cegieł magnezytowych, znajdują się w ChRL. Przemysł stalowy obawia się więc, że stosunki z chińskimi dostawcami surowców mogą się pogorszyć.

- (137) Jak stwierdzono powyżej, celem środków antidumpingowych nie jest ani powstrzymanie przywozu, ani utrudnianie działalności producentom stali. W związku z tym niewyrządzający szkody przywóz wciąż może trafiać na rynek Wspólnoty. Stosunki nawiązane z chińskimi eksporterami mogą więc być w dalszym ciągu utrzymywane, nawet jeśli na dumpingowy przywóz zostaną nałożone środki antidumpingowe. Potwierdza to fakt, że rozpatrywany produkt stanowi jedynie niewielką część w ogólnych kosztach produkcji producentów stali, a zatem wpływ środków na koszty użytkowników jest nieznaczny (patrz: motyw 143 poniżej).
- (138) Należy również podkreślić, że rozpatrywany produkt ma strategiczne znaczenie w przemyśle stalowym. Jeżeli środki nie zostaną nałożone, w perspektywie długoterminowej istnieje ryzyko przeniesienia do ChRL produkcji rozpatrywanego produktu. Biorąc pod uwagę brak liczących się producentów w innych państwach trzecich, takie poleganie na przywozie z Chin zdecydowanie nie jest korzystną perspektywą dla przemysłu stalowego.
- (139) Ponadto nie ma żadnych racjonalnych dowodów potwierdzających ewentualny wpływ środków na dostęp do surowca w przypadku tych producentów stali, którzy sami wytwarzają cegły magnezytowe.

5.3. Struktura rynku

- (140) Sektor użytkowników twierdzi, że środki przyczynią się do wzmocnienia struktury rynku, którą tworzy bardzo nieliczne grono liczących się producentów. Użytkownicy uważają, że ta sytuacja, charakteryzująca się brakiem konkurencji, powstała na skutek fuzji i przejęć w branży materiałów ogniotrwałych w latach 90.
- (141) Udział w rynku największego wspólnotowego producenta wynosił około 30 % w okresie dochodzenia; udział ten prawdopodobnie nie jest na tyle duży, by producent mógł kontrolować lub zdominować rynek. Potwierdza to fakt, że przywóz z ChRL zdołał przyczynić się do ograniczenia udziału w rynku tego producenta. Jak zaznaczono powyżej, ten przywóz z całą pewnością będzie kontynuowany po nałożeniu środków. Ponadto we Wspólnocie wiele małych przedsiębiorstw zajmuje się produkcją cegieł magnezytowych, również przedsiębiorstwa produkujące stal wytwarzają cegły magnezytowe we własnym zakresie, a w toku dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów na to, jakiej wielkości przedsiębiorstwa działające na rynku Wspólnoty ten rynek zdominowały w zakresie, o którym mowa. Wobec braku dowodów jakichkolwiek antykonkurencyjnych zachowań, zarzuty uznaje się za niepotwierdzone i nieuzasadnione.

5.4. Większe koszty

- (142) Przemysł stalowy również twierdził, że cła antidumpingowe na cegły magnezytowe przyczynią się do powstania dodatkowych kosztów na wysoce wrażliwym na ceny rynku stali, w szczególności w stosunku do konkurencyjnych kosztów producentów stali spoza Wspólnoty. Wobec tego cła antidumpingowe będą miały wpływ na konkurencyjność przemysłu stalowego, zwłaszcza że presja na rynkach innych surowców do produkcji stali jest również bardzo silna.
- (143) Jednakże z odpowiedzi na kwestionariusz dostarczonych przez branżę użytkowników wynika, że koszty cegieł magnezytowych stanowią znacznie poniżej 1 % całkowitych kosztów. Proponowane cła antidumpingowe będą miały zatem niewielki wpływ na całkowite koszty w procesie produkcji stali. Ponadto ostatni rozwój wydarzeń w przemyśle stalowym wyraźnie wskazuje na znacząco poprawę poziomu cen sprzedaży i rentowności, co oznacza, że znaczenie cegieł magnezytowych w łącznych obrotach ze sprzedaży jeszcze się zmniejszyło.

5.5. Wniosek w sprawie interesu użytkowników

- (144) Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, należy stwierdzić, że jest nieprawdopodobne, by środki antidumpingowe przyczyniły się do ograniczeń w zaopatrzeniu lub powstania niekonkurencyjnej sytuacji na rynku Wspólnoty, zwłaszcza że chińskie cegły magnezytowe przypuszczalnie zachowają swój dotychczasowy udział w rynku. Jeśli chodzi o wzrost kosztów, stwierdzono, że będzie on jedynie niewielki i nie będzie miał istotnego wpływu na konkurencyjność w przemyśle stalowym. W związku z powyższym wstępnie uznaje się, że nałożenie tymczasowych środków antidumpingowych nie będzie sprzeczne z interesem użytkowników.

6. Wniosek w sprawie interesu Wspólnoty

- (145) Nałożenie środków na przywóz cegieł magnezytowych pochodzących z rozpatrywanych krajów zdecydowanie leży w interesie przemysłu Wspólnoty. Przewiduje się, że zarówno w wypadku importerów/przedsiębiorstw handlowych, jak i branży użytkowników, ich wpływ na ceny cegieł magnezytowych będzie bardzo niewielki. Na tym tle utrata udziału w rynku, spadek cen i zmniejszenie rentowności w przemyśle Wspólnoty przyczyniają się do znacznie większych strat.
- (146) Na podstawie powyższych ustaleń wstępnie uznaje się, że nie istnieją żadne ważne powody, by nie nakładać ceł antydumpingowych na przywóz cegieł magnezytowych pochodzących z ChRL.

F. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom wyeliminowania szkody

- (147) Zgodnie z wnioskami sformułowanymi w odniesieniu do dumpingu, szkody i interesu Wspólnoty, należy nałożyć środki w celu przeciwdziałania dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Wspólnoty przez dumpingowy przywóz.
- (148) Środki należy nałożyć na poziomie wystarczającym do wyeliminowania szkody wyrządzonej przez ten przywóz, nieprzekraczającym ustalonego marginesu dumpingu. Przy wyliczaniu kwot należności celnych, niezbędnych do wyeliminowania skutków szkodliwego dumpingowego przywozu, uznano, że wszelkie środki powinny stworzyć przemysłowi Wspólnoty możliwości pokrycia kosztów produkcji i uzyskania całkowitego zysku przed opodatkowaniem na poziomie, który przemysł tego rodzaju w rozsądny sposób mógłby osiągnąć z tytułu sprzedaży produktu podobnego na rynku Wspólnoty w normalnych warunkach konkurencji, tzn. przy braku dumpingowego przywozu. Do obliczeń przyjęto 8 % marżę zysku przed opodatkowaniem w stosunku do obrotów na podstawie poziomu zysku osiąganego przez przemysł Wspólnoty, zanim chiński przywóz zaczął napływać do Wspólnoty. Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego nieprzynoszącą szkody przemysłowi Wspólnoty. Uzyskano ją poprzez dodanie wyżej wymienionej marży zysku, wynoszącej 8 %, do kosztów produkcji.
- (149) Następnie określono niezbędny wzrost ceny w drodze porównania średniej ważonej ceny importowej ze średnią ceną niewyrządzającą szkody. Ceny importowe skorygowano w górę o 10 % z trzech powodów. Po pierwsze, obiekty produkcyjne przemysłu Wspólnoty są zlokalizowane w pobliżu stalowni, a koszty transportu i koszty ubezpieczeń przywozu z portów wejścia do Wspólnoty były zwykle wyższe. Po drugie, przemysł Wspólnoty uwzględniał wsparcie techniczne dla zakładów produkujących stal w ramach ceny nabycia, natomiast eksporterzy zazwyczaj takiej praktyki nie stosowali. Po trzecie, cała sprzedaż przemysłu wspólnotowego była realizowana na poziomie użytkownika końcowego, natomiast wiele transakcji dotyczących przywozu zawierano na poziomie przedsiębiorstw handlowych, które ponosiły dodatkowe koszty.
- (150) Wszelkie różnice wynikające z takiego porównania zostały wyrażone jako procent średniej ceny importowej cif. Tego porównania dokonano dla grup produktów sklasyfikowanych według kodów PCN, zgodnie z wyjaśnieniem podanym w motywie 11.
- (151) Tymczasowe średnie ważne marginesy szkody dla przedsiębiorstw, którym przyznano indywidualne traktowanie lub traktowanie według zasad gospodarki rynkowej, są następujące:

— Liaoning Mayerton Refractories Co. Ltd	17,1 %
— Yingkou Sanhua Refractory Materials Co. Ltd	42,1 %
— Yingkou Kyushu Refractories Co. Ltd	21,9 %
— Yingkou Guangyang Refractories Co. Ltd	21,9 %
— Yingkou Qinghua Refractories Co. Ltd	54,6 %
— Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd	66,1 %

- (152) Przy wyliczaniu poziomu wyeliminowania szkody dla terytorium całego kraju, dla wszystkich pozostałych eksporterów w ChRL, należy pamiętać, że poziom ich współpracy był niski. Z tego względu margines został wyliczony na podstawie danych współpracujących eksporterów, którym nie przyznano ani traktowania według zasad gospodarki rynkowej ani indywidualnego traktowania. Ponieważ poziom wyeliminowania szkody okazał się niższy od najwyższego marginesu szkody ustalonego dla przedsiębiorstw wymienionych powyżej i w celu uniknięcia zachęcania do odmowy współpracy, margines szkody dla terytorium całego kraju został przyjęty na poziomie najwyższego marginesu określonego powyżej, tj. 66,1 %.

2. Środki tymczasowe

- (153) W świetle powyższych rozważań uznaje się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz rozpatrywanego produktu pochodzącego z ChRL. Należy ustanowić cła antydumpingowe w wysokości marginesu dumpingu lub w wysokości marginesu szkody, w zależności od tego, który jest niższy, zgodnie z tzw. zasadą mniejszego cła (*lesser duty rule*). Ponieważ poziom współpracy był niski, pozostałe marginesy powinny być ustanowione na poziomie najwyższego marginesu wyliczonego dla współpracujących eksportujących producentów tzn. 66,1 % ceny cifa granica Wspólnoty przed opłaceniem należności celnych. Stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw, określone w niniejszym rozporządzeniu, ustalono na podstawie ustaleń z obecnego dochodzenia. Dlatego są one odzwierciedleniem sytuacji tych przedsiębiorstw, która została ustalona w jego wyniku. Te stawki cła (w przeciwieństwie do stawek dla całego terytorium kraju, stosowanych do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłącznie zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z rozpatrywanego kraju i wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwa, a w ten sposób przez konkretne, wskazane osoby prawne. Przywożone produkty, wytworzone przez każde inne przedsiębiorstwo, które nie zostało specjalnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia z nazwy i adresu, w tym także podmioty powiązane ze specjalnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawkom stosującym się do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (154) Wszelkie wnioski dotyczące stosowania tych indywidualnych stawek cła antydumpingowego w odniesieniu do przedsiębiorstw (np. w wyniku zmiany nazwy podmiotu lub uruchomienia nowych jednostek produkcyjnych czy zajmujących się sprzedażą) będą niezwłocznie kierowane do Komisji⁽¹⁾ z podaniem stosownych informacji, w szczególności dotyczących wszelkich zmian w działalności przedsiębiorstwa, związanych z produkcją, sprzedażą krajową i wywozową mającą związek np. ze zmianą nazwy lub podmiotów zajmujących się produkcją bądź sprzedażą. Komisja, w stosownych przypadkach, zmieni rozporządzenie poprzez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.
- (155) Proponowane cło antydumpingowe jest następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines wyeliminowania szkody	Margines dumpingu	Proponowane cło antydumpingowe
Liaoning Mayerton Refractories Co. Ltd	17,1 %	11,2 %	11,2 %
Yingkou Sanhua Refractory Materials Co. Ltd	42,1 %	34,1 %	34,1 %
Yingkou Kyushu Refractories Co. Ltd	21,9 %	55,7 %	21,9 %
Yingkou Guangyang Refractories Co. Ltd	21,9 %	55,7 %	21,9 %
Yingkou Qinghua Refractories Co. Ltd	54,6 %	41,4 %	41,4 %
Yingkou Orind Refractories Ltd	66,1 %	99,9 %	66,1 %
Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd	66,1 %	99,9 %	66,1 %
RHI Refractories Liaoning Co. Ltd	66,1 %	99,9 %	66,1 %
Dashiqiao City Magnesite Refractory Factory Co., Ltd	66,1 %	99,9 %	66,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	66,1 %	99,9 %	66,1 %

⁽¹⁾ Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Handlu
Dyrektoriat B
Biuro J-79 5/16
B-1049 Bruksela

G. PRZEPISY KOŃCOWE

(156) W interesie racjonalnego zarządzania należy ustalić dla zainteresowanych stron, które zgłosiły się w terminie wskazanym w zawiadomieniu zawierającym zaproszenie do składania uwag, okres na przedstawienie swoich opinii na piśmie i wystąpienie z wnioskiem o przesłuchanie. Ponadto należy stwierdzić, że ustalenia dotyczące nałożenia ceł, dokonane do celów niniejszego rozporządzenia, mają charakter wstępny i mogą być ponownie rozpatrzone w razie konieczności nałożenia cła ostatecznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz chemicznie związanych, niewypalonych cegieł magnezytowych, których komponent magnezytowy zawiera co najmniej 80 % MgO, bez względu na zawartość magnezytu, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („rozpatrywany produkt”), zazwyczaj objętych kodami CN ex 6815 91 00, ex 6815 99 10 oraz ex 6815 99 90 (kody TARIC 6815 91 00 10, 6815 99 10 20 oraz 6815 99 90 20).

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mającego zastosowanie w odniesieniu do ceny netto franco granica Wspólnoty, przed zapłaceniem cła, na produkty określone w ust. 1, są następujące:

Producent	Cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Liaoning Mayerton Refractories Co. Ltd, strefa rozwoju Jinqiao, Dashiqiao, prowincja Liaoning, 115100, ChRL	11,2	A632
Yingkou Sanhua Refractory Materials Co. Ltd, strefa gospodarowania Gangdu, miasto Dashiqiao, prowincja Liaoning, 115100, ChRL	34,1	A633
Yingkou Kyushu Refractories Co. Ltd, Houlashan, wieś Jinqiao, miasto Dashiqiao, prowincja Liaoning 115100, ChRL	21,9	A634
Yingkou Guangyang Refractories Co. Ltd, Houlashan, wieś Jinqiao, miasto Dashiqiao, prowincja Liaoning, 115100, ChRL	21,9	A635
Yingkou Qinghua Refractories Co. Ltd., wieś Qinghuayu, okręg Qinghua, miasto Dashiqiao, prowincja Liaoning, 115100, ChRL	41,4	A636
Yingkou Orind Refractories Ltd, Wanghai, Bayuquan, Yingkou, Liaoning, 115007, ChRL	66,1	A637
Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd, Biangan Village, strefa rozwoju gospodarczego Nanlou, miasto Dashiqiao, prowincja Liaoning, 115100, ChRL	66,1	A638
RHI Refractories Liaoning Co. Ltd, Shenjingzi, Bayuquan, Yingkou, Liaoning, 115007, P.R. ChRL	66,1	A639
Dashiqiao City Magnesite Refractory Factory Co. Ltd, No. 8, Heping Yuzigou, miasto Dashiqiao, prowincja Liaoning, 115100, ChRL	66,1	A640
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	66,1	A999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu we Wspólnocie produktu, o którym mowa w ust. 1, jest uzależnione od złożenia zabezpieczenia w wysokości odpowiadającej kwocie tymczasowego cła.

4. Jeżeli nie postanowiono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, zainteresowane strony, w ciągu 30 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą wystąpić z wnioskiem o ujawnienie zasadniczych faktów i okoliczności, na podstawie których zostało przyjęte niniejsze rozporządzenie, zgłosić swoje uwagi na piśmie i wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przez Komisję.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą zgłosić uwagi dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia stosuje się przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 kwietnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji
